

El Temps

Nova
maquetaNous
opinantsNou
formatNou
TempsJa al teu
quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltmps.cat
escriu-nos a
subscriptions@eltmps.cat
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

De símbols i senyes d'identitat

ELS NOUS GOVERNS VALENCIÀ
I BALEAR HAN DEROGAT,
RESPECTIVAMENT, LES LLEIS DE
SENYES D'IDENTITAT VALENCIANES
I LA DE SÍMBOLS BALEAR,
DUES PÈRDUES IRREPARABLES
PER AL PARLAMENTARISME
DE TOTS DOS PAÏSOS.

SEBASTIÀ
ALZAMORA

alzamoramartin@gmail.com

La setmana passada, el Parlament valencià, a través dels vots de PSPV, Compromís i Podem, va derogar la llei de senyes d'identitat valencianes, que el PP va deixar com un dels seus últims llegats de l'anterior legislatura a fi de protegir la valencianitat tal com ells l'entenen, que passa per les festes que organitzaven Francisco Correa i el Bigotes en algun xalet d'Almussafes i que trobaven que no podia quedar en mans de rastafaris i de pollosos com els que denuncia la vice-presidenta Celia Villalobos.

El parlamentari que va defensar la llei en qüestió, el nom del qual ara mateix no recordo, va tenir un moment especialment inspirat durant el debat en acusar els diputats de Compromís de voler entrar dins els Països Catalans, cosa horrible, i (atenció) de menysprear la paella. Ah, amics meus, aquí elevem el to del debat. Un valencià que no mengi paella està irremissiblement abocat a voler entrar dins els fatídics Països Catalans, i a alimentar-se de tofu la resta de la seva vida. Ja es veu que amb aquests manobres no podem construir mai grans obres, com per exemple la trama Gürtel. Ja t'hi pots pujar de peus, Compromís no mengen paella, pensen en els Països Catalans i això els invalida directament com a valencianistes.

La llei de senyes d'identitat valenciana era germana bessona de la llei de símbols balear, que curiosament va aprovar el mateix PP també durant la legislatura anterior, aprofitant que tenien majoria absoluta. La diferència, si de cas, és que la llei valenciana no va tenir tant de recorregut com la illenca, perquè José Ramón Bauzá i el seu executiu eren més ansiosos que els anteriors dirigents valencians, i varen dura terme la seva deposició legislativa l'any 2013.

La qual cosa va tenir repercussions, en la figura de tot un cos d'inspectors d'Educació que anaven d'institut en institut a la recerca de llaços quadribarrats i de samarretes verdes, per eliminar-los com si es tractés dels Men in Black contra els extraterrestres. No passa res, només que aquesta situació va portar la comunitat docent de Balears a una situació de crispació mai vista i fins aleshores inimaginable, que va incloure fins i tot una vaga de fam per part del professor Jaume Sastre, que no s'hi va quedar per la mínima, i sense que Bauzá es fes càrrec de la situació més enllà d'afirmar fins a l'extenuació que els professors estaven polititzats i feien política a les aules. Especialment memorable és l'expressió de la diputada Ana María Aguiló advertint que als pares que no acceptessin el decret de trilingüisme, una altra perla legislativa del Govern Bauzá contra la llengua catalana, se'ls podia retirar la tutela dels seus fills. No fa ni tres anys que a les Balears les gastàvem així, i encara no hem acabat de fer-nos-en creus.

De manera que, estimats lectors valencians, no us queixeu en excés. És cert que cap diputat del PP no ens ha acusat encara de menysprear la sobrasada ni l'arròs brut, però sí que ens varen donar una matadura que encara ara es fa sentir en forma de friccions dins la comunitat docent illenca. El PP de Balears va ser incendiari, el del País Valencià només va ser desvergonyat. *Que se note el efecto sin que se note el cuidado*, estableix la vella dita. Bé, es va notar *el efecto*, *el cuidado* i la insuficiència moral i intel·lectual. La caiguda de lleis com la de símbols o com la de senyes d'identitat certifica la fi d'una hegemonia que, a banda i banda del mar on s'havien d'efectuar prospeccions petrolíferes, ha estat un veritable malson. Ens cruspirem una paella per celebrar-ho.

Escriptor